

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.199.2022

Katowice, dnia 3 marca 2022 r.

Sejmik Województwa Śląskiego

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VI/40/3/2022 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 24 stycznia 2022 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą”, w całości, jako sprzecznej z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP” w zw. z art. 20 ust. 1 pkt 6 i ust. 4 pkt 7 w związku z art. 17 ust. 1a w związku z art. 19 ust. 6a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.), dalej jako: „ustawa”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 stycznia 2022 r. Sejmik Województwa Śląskiego podjął uchwałę Nr VI/40/3/2022 w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą”, dalej jako „uchwała”.

Załączniki do uchwały stanowią: *Plan ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą”* (załącznik nr 1), mapy uwarunkowań (załącznik nr 2) oraz mapy działań ochronnych (załącznik nr 3).

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 19 ust. 6a ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 1 lutego 2022 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż jest ona niezgodna z prawem.

Zgodnie z art. 19 ust. 6a ustawy *Sejmik województwa ustanawia, w drodze uchwały, plan ochrony dla parku krajobrazowego w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu albo odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt planu jest niezgodny z celami ochrony przyrody. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.* Zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 3 ustawy projekt planu ochrony dla parku krajobrazowego sporządza dyrektor parku krajobrazowego lub dyrektor zespołu parków krajobrazowych.

Ponadto art. 20 ust. 4 stanowi, że *Plan ochrony dla parku krajobrazowego zawiera:*

- 1) cele ochrony przyrody oraz przyrodnicze, społeczne i gospodarcze uwarunkowania ich realizacji;
- 2) identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków;
- 3) wskazanie obszarów realizacji działań ochronnych;
- 4) określenie zakresu prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu;
- 5) wskazanie obszarów udostępnianych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, amatorskiego połowu ryb i dla innych form gospodarowania oraz określenie sposób korzystania z tych obszarów;
- 6) ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych;
- 7) określenie granic stref ochrony krajobrazów stanowiących w szczególności pola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe oraz obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną, wyznaczonych w obrębie krajobrazów priorytetowych, zidentyfikowanych w ramach audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotnych dla zachowania walorów krajobrazowych parku krajobrazowego, wraz ze wskazaniem które z zakazów, wymienionych w art. 17 ust. 1a, obowiązują w danej strefie;
- 8) wykaz obiektów o istotnym znaczeniu historycznym i kulturowym.

Zgodnie z art. 20 ust. 4a ustawy Plan ochrony dla parku krajobrazowego, w części dotyczącej:

- 1) określenia granic stref, o których mowa w ust. 4 pkt 7,
- 2) wykazu obiektów o istotnym znaczeniu historycznym i kulturowym, o których mowa w ust. 4 pkt 8,
- 3) wprowadzenia zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1a

- jest aktem prawa miejscowego.

Z analizy treści załącznika Nr 1 do uchwały wynika, że : Plan ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą” nie zawiera regulacji, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 7 ustawy, a tym samym nie określa granic stref, o których mowa w tym przepisie, jak również nie wprowadza zakazów uregulowanych w art. 17 ust.1a ustawy.

W uzasadnieniu do projektu uchwały wskazano, że Ze względu na brak audytu krajobrazowego w Planie ochrony nie określono stref i zakazów, o których mowa powyżej. Sytuacja ta nie skutkuje jednak brakiem możliwości ustanowienia planu ochrony, gdyż działania w celu jego opracowania zostały podjęte przed zmianą przepisów wprowadzających obowiązek w zakresie audytów krajobrazowych. Zatem słuszność stwierdzenia, że możliwe jest uchwalenie planu ochrony parku krajobrazowego przed sporządzeniem audytu krajobrazowego, uzasadniona jest zastosowaniem instytucji retrospektywnego działania prawa w sposób nie naruszający zakazu retroaktywności. Zgodnie z art. 20 ust. 4a uop plan ochrony dla parku krajobrazowego jest aktem prawa miejscowego jedynie w części dotyczącej określenia granic stref, o których mowa w art. 20

ust. 4 pkt 7, wykazu obiektów o istotnym znaczeniu historycznym i kulturowym, o którym mowa w art. 20 ust. 4 pkt 8 oraz wprowadzeniu zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1a tejże ustawy. W związku z brakiem zakazów, o których mowa powyżej, projekt uchwały w sprawie Planu ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą” nie wymagał uzgodnienia w właściwych miejscowo radami gmin.

Należy wskazać, że obowiązek sporządzenia audytu krajobrazowego wynika z art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.), dalej jako: „u.p.z.p.”, który stanowi, że *Dla obszaru województwa sporządza się, nie rzadziej niż raz na 20 lat, audyt krajobrazowy*. Przepis ten został wprowadzony na mocy art. 7 pkt 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 i 1668), dalej jako: „ustawa zmieniająca”, która weszła w życie z dniem 11 września 2015 r. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy zmieniającej *Sejmiki poszczególnych województw uchwalą audyty krajobrazowe w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy* – co powinno zatem nastąpić do dnia 11 września 2018 r. Ponadto zgodnie z art. 9 pkt 5 lit. a ustawy zmieniającej, w art. 20 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody dodano pkt 6 w brzmieniu *Plan ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody oraz parku krajobrazowego sporządza się na okres 20 lat, z uwzględnieniem wyników audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

W tym miejscu należy też wskazać, że zgodnie z art. 38a ust. 6 u.p.z.p. Rada Ministrów została zobowiązana do określenia w drodze rozporządzenia określającego m.in. zakres i metodologię audytu krajobrazowego. Przedmiotowy akt wykonawczy stanowi rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 2019 r. w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 394), które weszło w życie z dniem 15 marca 2019 r.

W uzasadnieniu do projektu uchwały wskazano, że *Plan ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą” został sporządzony przez Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego*. Na stronie internetowej Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w dniu 24 października 2019 r. opublikowano komunikat, w którym wskazano, że: *Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego ukończył prace nad opracowaniem projektu Planu Ochrony dla Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą. Zadanie zostało dofinansowane z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Celem opracowania było uzyskanie dokumentu pozwalającego na prawidłowe zarządzanie środowiskiem na terenie PK LnGL znajdującego się na obszarze powiatu lublinieckiego, kłobuckiego i częstochowskiego. Projekt planu ochrony zawiera operaty szczegółowe, mapy oraz projekt Uchwały Sejmiku. Wykonawcą projektu planu ochrony była Narodowy Fundacja Ochrony Środowiska w Warszawie. Prace trwały od 01.07.2017 do 15.10.2019* (<https://www.zpk.com.pl/aktualnosci/846-zakonczenie-prac-nad-opracowaniem-projektu-planu-ochrony-dla-parku-krajobrazowego-lasy-nad-gorna-liswarta>, dostęp: 23.02.2022).

Odnosząc się do powyższego, w ocenie organu nadzoru trudno zgodzić się z argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu projektu uchwały, z której wynika, że podjęcie przedmiotowej uchwały bez realizacji art. 20 ust. 4 pkt 7 ustawy, jest dopuszczalne ze względu na retrospektywność przepisów ustawy zmieniającej. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego przyjęto, że retrospektywność polega na tym iż, nowe prawo stosuje się bezpośrednio do trwających stosunków

prawnych. Zatem w sytuacji, gdy ustawa zmieniająca nie zawiera odmiennych unormowań intertemporalnych, kwestia międzyczasowa jest rozstrzygnięta na korzyść bezpośredniego stosowania ustawy nowej, zarówno do stosunków nowo powstałych, jak i tych, które trwając w momencie wejścia w życie nowelizacji nawiązały się wcześniej (por. wyroki TK: z dnia 10 maja 2004 r., SK 39/93 i z dnia 8 grudnia 2009 r., SK 34/08 oraz S. Wronkowska, M. Zieliński, Komentarz do zasad techniki prawodawczej, Warszawa 1997, s. 49-53). Zgodnie z art. 9 pkt 5 lit. b ustawy nowelizującej, w ustawie o ochronie przyrody dodano również art. 20 ust. 4 pkt 7 i pkt 8 ustawy, które obowiązują od 11 września 2015 r.

Mając na uwadze, że prace nad projektem planu ochrony rozpoczęły się niemal dwa lata po wejściu w życie ustawy nowelizującej, a uchwała została podjęta po niemal trzech latach od wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 2019 r., nie sposób uznać, że - jak wskazano w uzasadnieniu projektu uchwały - *działania w celu jego opracowania zostały podjęte przed zmianą przepisów wprowadzających obowiązki w zakresie audytów krajobrazowych*. Wprawdzie zgodnie z poglądem NSA wyrażonym w wyroku z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt II OSK 516/18, *Ustawa nowelizująca nie wprowadza przepisów o tym, że plan nie może być ustanowiony przed sporządzeniem audytu krajobrazowego, co oznacza, że takie plany mogą być uchwalane przed jego sporządzaniem. Taka wykładnia przepisów przejściowych jest uprawniona także dlatego, że ustawodawca w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu określił, że sejmiki poszczególnych województw uchwalą audyty krajobrazowe w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Stąd, wobec braku upływu ustawowego terminu z jednej strony i koniecznością kończenia prac nad uchwałą z drugiej, nie było możliwości wzięcia pod uwagę wyników audytu, którego nie było (sui generis pat uchwałodawczy)*. Pogląd ten dotyczył jednak sytuacji, w której oceniana uchwała została podjęta w 2016 r., a prace nad projektem planu ochrony parku krajobrazowego w chwili wejścia w życie ustawy zmieniającej były dalece zaawansowane. Do czasu podjęcia ww. uchwały nie minął jeszcze 3-letni termin na uchwalenie audytu, wskazany w art. 13 ust. 1 ustawy zmieniającej, jak również nie zostało jeszcze wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 38a ust. 6 u.p.z.p. Sąd w uzasadnieniu ww. wyroku wskazał zresztą, że *nie można zgodzić się ze stanowiskiem o niezbędności audytu krajobrazowego, skoro ustawodawca nakazał opracowanie przepisów wykonawczych w postaci rozporządzenia ws. sporządzania audytów krajobrazowych oraz dał możliwość sporządzenia audytów przez Sejmiki Wojewódzkie do września 2018. Jednakże w czasie opracowania dokumentu, jakim jest plan ochrony oraz uchwalenia przez Sejmik Wojewódzki nie zostały podjęte odpowiednie akty prawa*.

W ocenie organu nadzoru brak uregulowania w kwestionowanej uchwale materii wskazanej w art. 20 ust. 4 pkt 7 ustawy stanowi istotne naruszenie prawa z uwagi brak wypełnienia delegacji ustawowej zawartej tym przepisie. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości.

Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

W ocenie organu nadzoru uchwalenie planu ochrony parku krajobrazowego na gruncie niniejszej sprawy było przedwczesne, skoro Sejmik Województwa Śląskiego nie uchwalił uprzednio audytu krajobrazowego. Wobec powyższego organ nadzoru pismem znak: NPII.4131.1.199.2022 w dniu 25 lutego 2022 r. zawiadomił Sejmik Województwa Śląskiego o wszczęciu postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały.

W dniu 2 marca 2022 r. do organu nadzoru wpłynęło pismo Wicemarszałka Województwa Śląskiego znak: KN-OP.080.2.2022 z dnia 2 marca 2022 r. zawierające stanowisko odnoszące się do zarzutów dotyczących naruszenia prawa przez uchwałę wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego. Z wyjaśnień przekazanych w ww. piśmie wynika, że zgodnie ze stanowiskiem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wyrażonym w piśmie z dnia 18 stycznia 2016 r., znak: DZP-wo.605.3.2016.MO, ustawodawca nie wprowadził przepisów stanowiących o tym, że plan ochrony dla parku krajobrazowego nie może być ustanowiony przed sporządzeniem audytu krajobrazowego. W związku z powyższym plany takie mogą być uchwalane przed sporządzeniem audytu krajobrazowego. Podobne stanowisko w tej sprawie zajął Naczelny Sąd Administracyjny w przywoływanym wyżej wyroku z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt 516/18.

W wyjaśnieniach wskazano ponadto, że procedura sporządzenia planu ochrony parku krajobrazowego jest złożona, czasochłonna i kosztowna. Wykonanie audytu zostało zlecone w procedurze przetargowej. Zwrócono również uwagę na szereg trudności związanych z znalezieniem wykonawców audytu krajobrazowego, w tym wynikających z trwającej pandemii. Wskazano ponadto, że Wojewoda Śląski po uprzednim wezwaniu Sejmiku Województwa Śląskiego do uchwalenia audytu, przedłużył termin na jego sporządzenie do dnia 31 sierpnia 2023 r. Tym samym podkreślono, że nie można się zgodzić poglądem organu nadzoru, że Sejmik nie opracował audytu krajobrazowego w terminie, skoro ten sam organ nadzoru ten termin przedłużył.

W wyjaśnieniach podniesiono, że Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych przystąpił do opracowania projektu Planu ochrony w styczniu 2018 r., zgodnie z ogłoszeniem zamieszczonym w Dzienniku Zachodnim z dnia 25 stycznia 2018 r., tj. przed upływem ustawowego terminu do przyjęcia audytu krajobrazowego. Z kolei w dniu wejścia w życie rozporządzenia z dnia 11 stycznia 2019 r. prace na projektem planu były już zaawansowane. Wobec powyższego należy przyjąć, że w czasie opracowania Projektu planu oraz jego uchwalenia przez Sejmik, z przyczyn niezależnych od Sejmiku, nie zostały podjęte odpowiednie akty prawa. Podkreślono przy tym, że na gruncie niniejszej sprawy naruszenia zasady praworządności dopuścił się prawodawca, który stworzył regulacje niemożliwe do wykonania w tak krótkim terminie. Ponadto Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej nie przekazał dofinansowania na opracowanie audytu krajobrazowego, do czego jest zobowiązany.

Konkludując powyższe wyjaśnienia wskazano, że brak uchwalenia audytu krajobrazowego z przyczyn niezależnych od Sejmiku nie może być podstawą do niepodejmowania uchwały w sprawie Planu ochrony. Dodatkowo podniesiono, że po uzyskaniu wyników audytu krajobrazowego, Plan ochrony zostanie zmieniony zgodnie z §19 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzenia projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94 poz. 794).

Odnosząc się do przytoczonych wyżej wyjaśnień, organ nadzoru stoi na stanowisku, że z brzmienia przepisów ustawy o ochronie przyrody, w tym w szczególności art. 20 ust. 1 pkt 6 oraz art. 20 ust. 4 pkt 7, wynika iż sporządzenie planu ochrony parku krajobrazowego wymaga uprzedniego sporządzenia audytu krajobrazowego. Zgodnie z przedmiotowymi regulacjami plan ochrony dla parku krajobrazowego sporządza się na okres 20 lat z uwzględnieniem wyników audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a plan ochrony dla parku krajobrazowego zawiera określenie granic stref ochrony krajobrazów stanowiących w szczególności przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe oraz obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną, wyznaczonych w obrębie krajobrazów priorytetowych, zidentyfikowanych w ramach audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotnych dla zachowania walorów krajobrazowych parku krajobrazowego, wraz ze wskazaniem które z zakazów, wymienionych w art. 17 ust. 1a, obowiązują w danej strefie.

Należy zaznaczyć, że pogląd Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, na który powołuje się Wicemarszałek Województwa Śląskiego w przesłanym stanowisku, zgodnie z którym w ustawie o ochronie przyrody nie wprowadzono przepisów stanowiących o tym, że plan ochrony nie może być ustanowiony przed sporządzeniem audytu krajobrazowego, został zawarty w piśmie z 2016 r. i dotyczył on fazy uchwalenia planu ochrony, a nie sporządzenia jego projektu. Jak wskazał bowiem Dyrektor w ww. piśmie „ (...) w mojej opinii takie plany mogą być uchwalane przed sporządzeniem audytu krajobrazowego”. Należy mieć bowiem na uwadze, że przepisy wprowadzające wymóg sporządzenia audytu krajobrazowego weszły w życie we wrześniu 2015 r., a w tym czasie trwać mogły już zaawansowane prace nad sporządzeniem projektu planu ochrony, rozpoczęte na długo przed wejściem w życie ustawy zmieniającej. Podobnie w wyroku z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt 516/18, Naczelny Sąd Administracyjny odnosił się do Planu ochrony, którego projekt znajdował się na daleko zaawansowanym stadium prac jeszcze przed wejściem w życie ustawy zmieniającej.

Tymczasem na gruncie niniejszej sprawy prace nad projektem planu zostały rozpoczęte już po wejściu w życie ustawy zmieniającej. Wbrew twierdzeniom zawartym w wyjaśnieniach, organ nadzoru nie wskazał, że audyt nie został sporządzony w terminie, lecz podkreślił, że moment rozpoczęcia prac nad projektem planu ochrony nie nastąpił przed zmianą przepisów wprowadzających obowiązek w zakresie audytów krajobrazowych, podczas gdy co innego sugeruje treść uzasadnienia do projektu uchwały. Wobec powyższego w momencie przystąpienia do prac nad sporządzeniem projektu planu ochrony obowiązywały już art. 20 ust. 1 pkt 6 oraz art. 20 ust. 4 pkt 7 ustawy. W ocenie organu nadzoru, uchwalenie planu ochrony parku krajobrazowego miało zatem charakter przedwczesny, bowiem brak audytu uniemożliwia realizację delegacji ustawowej zawartej art. 20 ust. 4 ustawy. Co istotne, zgodnie z art. 20 ust. 4a ustawy, elementy delegacji ustawowej

niezrealizowane przez Sejmik stanowią akt prawa miejscowego, a ich brak w treści uchwały stanowi istotne naruszenie prawa, uzasadniające stwierdzenie jej nieważności w całości.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr VI/40/3/2022 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 24 stycznia 2022 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą” - w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. Wojewody Śląskiego

Krzysztof Nowak
Wydział Nadzoru Prawnego - Dyrektor Wydziału
Nadzoru Prawnego